

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ההוצאה לפועל, לשכת תל אביב

תיק מספר 527266-01-18

פסק דין כספי

הזוכה: בני וקנין

01 יולי 2018

י"ח תמוז תשע"ח

בפני כב' הרשם יניב דורי-דיין

בעניין: חייב 1, משה רביבו

נוכחים:

הזוכה אין הופעה ועל ידי ב"כ עו"ד חיים כהן ועו"ד הילה טל החייב בעצמו ועל ידי ב"כ עו"ד יגאל אבירם נוכחת בדיון אשת החייב הגב' רביבו מרים

פרוטוקול

עו"ד אבירם: לגבי החוב הכספי, צו החיוב בתשלומים עומד על סכום של 10,000 ש"ח, לפי הצעת החייב.

החייב מתכוון לעמוד בו. לגבי חוב הפיגורים מינואר 2018, הוא מוכן להפקיד לקופת ההוצל"פ סכום של 50,000 ש"ח.

לעניין צו עשה - יש מגרש יש עליו עיקול, אין לנו בעיה שיישמש כערובה לצו עשה.

לגבי הדירה - חברי לא הסכים לקבל את הדירה משום שהוא בעייתי ומורכב. חברי אומר שלא יוכל לממש את הנכס הזה כשהוא יבוא לכדי מימוש.

חברי סופו של יום, אמר שיש לו חוב מסויים, צו עשה, הדירה לא מכסה את החוב. אנו מוכנים לתת את הדירה, וזה מה שאנו יכולים להציע בשלב הזה.

אם חברי יהיה מוכן לקבל את הפתרון הזה, בבקשה. אם לא, נבקש לקבל החלטה.

עו"ד כהן: אנו הגענו היום כי אנו לקראת הסכם פשרה, וכב' הרשם קבע לנו לדיון היום. חברי ניצל את הדיון היום כדי להעלות מקצה שיפורים, אין בטענות חברי ממש.

יתרה מזו, אנו בדקנו את עצמנו, ולא רק שהחייב יכול לקיים את פסק הדין, הוא מסרב לקיים את פסק הדין, הוא עושה את זה בכוונה. הוא חושב שבסופו של דבר, יצליח לשבור את רוחו של מרשי ולא לשלם.

נעשה נסיון שלא בתום לב, על ידי מחטף על ידי רשם אחר, שדחה את בקשתו של חברי. אני מפנה את ההחלטה לעיון כב' הרשם.

התברר כי הדירה לא יכולה לעבור, משום שישנן בעיות עם הדירה.

הדיון הקודם היה אמור להיות דיון באישור הסכם.

חברי מציע הצעה פחותה יותר. הוא לא מציע את ה-200,000 יורו, אלא שהוא מציע היום זה 50,000 ש"ח.

אנו ניהלנו מו"מ לפני פס"ד, לאחר הגשת כתב תביעה.

ניתן פסק דין, הסכמנו להגיע להסכמה, לאחר שפסק הדין ניתן והפך לחלוט.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

בסופו של דבר, מצאנו את עצמנו במצב הזה. אנו רואים גם עכשיו שבבקשת חברי אין בסיס. לחברי יש בעיה, משום שיש החלטה חלוטה. אנו מבקשים החלטה מסכמת. יש לנו מידע מצרפת, איך הדברים מתנהלים מבחינת הדירה בצרפת. המידע הזה יתברר בזמן חקירת החייב. יש לחייב אזרחות כפולה.

אני מבקש כי החייב יחוייב בהוצאות משמעותיות על כל מה שנעשה כאן, כולל חוסר תום הלב, אני מפנה גם להחלטה של כבי הרשם עמית גולן, כאשר החייב הגיש בקשה דחופה לביטול עיכוב יציאה.

החייב: מהיום הראשון באולם הזה, הכל הולך נגדי. הוא קנה ממני בית. בסך הכל מגיע לזוכה 35,000 יורו, לא מגיע לו כלום. נדפקתי על ידי העו"ד שלי. לקחתי עו"ד גדולים. אני אוכיח אישית, שאני צודק. אני לא תופס ראש. אם אני חייב, אני אמות ואשלם. אני מוכן לשלם, איזה בית הם רוצים?? אני מבקש שהם יתנו לנו כתובת על איזה בית הם מבקשים. הזוכה עשה לי גזירה.

ב"כ החייב: אני מציג לכבי הרשם את המסמכים הרפואיים המתורגמים.

ב"כ הזוכה: אני מעיין במסמכים שהוצגו ואני מבקש להסב את תשומת לב כבי הרשם, לכך שהמסמכים היו אצל חברי ביום 25.6.2018 והוא לא טרח להציג לנו אותם. יש גבי שנתנה תצהיר, והיא לא הגיעה לחקירה. עם כל היכולות שהצהיר עליהן, הוא משתמש בצורה צינית במצבו הרפואי. אין אפשרות להסתמך על המסמכים הרפואיים. הוא יכל להמציא את הבטוחות והיה יכול להסדיר את היציאה שלו לצרפת. מדובר בשימוש ציני בנושא בריאותי.

החייב: אני מוכן לשלם את כל מה שביכולתי לתת, ואת היתרה על שני החודשים שלא שילמתי. לא דיברתי את החוב הכספי. העו"ד שלי קיבל בינואר, אבל הודיע לי רק ב-26.4.2018. היום אני בפנסיה, אני לא עובד. זה לא נכון שיש לי דירות. אני כבר חמש שנים בהפסדים. אין לי נכס בחו"ל. אני ביקשתי מהילדים שלי, שיביאו לי אישור שאין לי נכסים בחו"ל.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

עו"ד טל: החייב היה צריך לעשות זה להגיש מסמך על יכולת כלכלית, או העדר יכולת כלכלית. הוא הגיש עשרות בקשות אחרות. הכל טענות שווא. מדובר על חייב מתחמק.

עו"ד כהן: החייב דיבר פעם שנייה, ולא הביא את הדברים החשובים בעניין המצב הבריאותי. הוא לא הראה שהוא בדק את הביטוח הרפואי בארץ. הוא אומר שהוא לא רוצה לקיים את פסק הדין, מדובר בשימוש ציני ולא רציני בפסק הדין. יש נסיון להעמיד לנו אקדח מול הפנים. לא הראה נסיון להביא ערבים.

החייב: אני מוכן לשלם את הכסף, אם הייתי חייב.

ב"כ החייב הטענות של חברי כבודן במקום מונח. המטרה להשתמש בצו עיכוב יציאה מהארץ שניתן כנגד חייב תושב חוץ לעומת מה שקורה ביטוד כבוד האדם וחירותו. 40 שנים הוא לא בארץ, אין לו כלום בארץ. להשאיר אותו בארץ על מנת להפעיל עליו לחץ!!! אני לא חושב שצריך להשאיר אותו בארץ, משום שהוא "אסיר ציון" אי אפשר להפוך את פסיקות של בית המשפט העליון.

החלטה

כנגד החייב פתוחים שני תיקי הוצל"פ.

התיק הראשון מס' 5272660118 נפתח ביום 24.1.2018, נפתח לצורך ביצוע פסק דין כספי, של ביתה משפט המחוזי בבאר שבע, תיק ת.א. 12300/12/16 גובה החוב בתיק היום עומד על 472,665.59 ש"ח. החייב קיבל את האזהרה ביום 24.5.2018 ומאז ועד היום החייב לא שילם שקל אחד על חשבון החוב.

התיק השני הפתוח כנגד החייב לצורך ביצוע פסק דין עשה, מספרו 512823/06/18 נפתח ביום 26.6.2018, במסגרת תיק זה פסק הדין המבוצע קובע כי על החייב לרשום את הבעלות של הזוכה בני וקנין בפרטי דירה כפי שמפורטים בסעיף 1 לפסיקתא המבוצעת בתיק.

בקשת החייב לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ, הוגשה במסגרת התיק הראשון, והצדדים הגישו את כתבי טענותיהם, ואף התקיימו שני דיונים, והיום דיון שלישי במספר, וזאת על מנת לדון בבקשת החייב לביטול המגבלה על עיכוב יציאה מהארץ, וכן על מנת לנסות ולמצוא מתווה לפשרה מוסכם בין החייב לזוכה על מנת להבטיח את ביצוע של פסקי הדין.

בדיון השלישי הקבוע להיום נעשה נסיון נוסף על מנת לגשר בין הצדדים, אך ההדבר לא צלח והצדדים מבקשים כי תינתן החלטה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

בהחלטה מפרוטוקול הדיון מיום 17.6.2018 הומצאו לחייב מסמכי הבקשה לביצוע התיק השני, ועל כן נקבע כי מועד זה הוא המועד בו החייב יודע על התיק ולכן ייקבע המועד כמסירה מלאה, וכן במעמד הדיון הטלתי על החייב במסגרת התיק השני, עיכוב יציאה מהארץ מכח סעיף 14 לחוק ההוצל"פ.

הלכה למעשה לפנינו, בקשה לביטול הגבלת צו עיכוב יציאה מהארץ מכח סעיף 14 לחוק ההוצל"פ הן בתיק הראשון והן בתיק השני.

התיק הראשון זהו תיק לביצוע פסק דין כספי, והתיק השני הוא לביצוע צו עשה.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות שהוגשו על ידי הצדדים, ובפרוטוקולים שהתקיימו, ראשית אני אקבע את התנאים לביטול צו עיכוב יציאה בתיק השני.

לא מצאתי מקום לקבוע תנאים לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ כאשר עסקינן בצו עשה, והמפתח ליציאת החייב מהארץ בתיק זה מצויה בידי, ועליו לבצע את כל הנדרש על מנת להשלים את הפרוצידורה לצורך ביטול צו עיכוב היציאה.

מדובר בפרוצידורה שניתן היה להשלימה זה מכבר במסגרת שהות החייב בישראל, והחייב בחר שלא לעשות כן.

עיון בפרוטוקול מיום 10.6.2018, 17.6.2018 ומהיום, עולה מסקנה אחת ברורה, אשר יפה לגבי שני התיקים, עסקינן בחייב המשתמט מתשלום חובותיו אשר לא פעם הצהיר כי אין בכוונתו להעביר את הדירה או לשלם את החוב. כך לדוגמא בפרוטוקול הדיון מיום 10.6.2018 משיב החייב לשאלת ב"כ הזוכה (בעמ' 1), כי "נכון שגם פסק הדין מחייב אותך לרשום את הדירה על שמו של התובע על פי פסק הדין.

ת. לא. אין מה לרשום.

ש. האם פסק הדין הוא חלוט, והאם יש הליכים בבית המשפט העליון לגבי תוקפו של פסק הדין.

ת. לא. הוא רוצה 30000 דולר שקיבל את הדולר וגם את הבית, תמורת 30,000 יורו."

בהמשך הפרוטוקול נשאל החייב:

"נכון שחתמת על הסכם עם הזוכה, וכתבת בהסכם שעל פי ניתן פסק דין, שאתה מאשר כי במידה ויהיו בעיות בית המשפט הישראלי הוא זה שידון בעניין.

בהמשך ישנה תשובה, לא נרשמה ת, אך נכתב כי " את ההסכם הוא עשה עם מזל, לא איתי".

ש. האם זו חתימתך.

ת. לא. אף פעם לא אמרתי שלא מגיע לו...

פסק הדין קיבלת ללא הגנה".

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

בהמשך הפרוטוקול בעמ' 4 ועל אף שגם היום בדיון השלישי, מנסה החייב לחזור בו מגרסתו ולטעון שאין כל דירה, השיב לשאלת ב"כ הזוכה:

"ש. חוץ מהסכום, פסק הדין מחייב אותך לרשום את הדירה על שם הזוכה, ולהביא אישור מהטאבו בצרפת על רישום הדירה.

פסק הדין ניתן ב-14.9.2017. האם מאז שניתן פסק הדין, ביצעת פעולה כלשהי לבצע את פסק הדין, אם כן - מהי.

ת. הבית הזה על שם חברה ולא על שמי. אתה הרווחת הכל כי הלכת לבד, אי אפשר להעביר את הבית על שמו, בשביל 150,000 יורו, אעביר לו בית של מליארד".

בהמשך השיב החייב כי: "לא קיימת כי לא ייתכן שהוא יקבל גם כסף וגם דירה, שזה הרבה יותר מהחוב. אני הייתי בטוח שאם העיסקה היא בחו"ל, אי אפשר לתבוע אותי כאן".

ואף באותו דיון נכתבה הערת מותב זה כי החייב לא עשה דבר על מנת לבצע פעולה מסויימת להעביר את הדירה על שם הזוכה.

בנסיבות האלה, החייב הבהיר את עמדתו החד משמעית, כי אין בדעתו לבצע את פסק הדין, ובכל מקרה, כל טענה אודות פסק הדין, אודות הדירה או העדרה, אין מקום להעלותן בפניה רשם ההוצלף, שכן רשם ההוצלף אינו ערכאת על בפניה ניתן להעלות את כל הטענות, ואינו משמש במה למקצה שיפורים.

לפיכך, כפי שנאמר לעיל, החייב יוכל לצאת את הארץ, כאשר הוא יפעל והזוכה יאשר שהומצאו בידיו את כל המסמכים הדרושים לצורך ביצוע העברת הנכס.

לגבי הבקשה לעיכוב יציאה מהארץ שהוגשה בתיק השני - הרי בעניין זה ניתנה החלטה מיום 31.5.2018 ולא מצאתי מקום לשנות את החלטה אלא רק להוסיף כי החלטה זו עשתה חסד רב עם החייב, שכן במועד נתינתה טרם התקיים הדיון ב-10.6.2018 בו החייב הצהיר על יכולת כלכלית עניפה, וללא כל רצון מצידו לשלם את החוב, ושוב מאותו הטעם ואותן טענות אודות כשירותם וחוקיותם של פסקי הדין המבוצעים בתיק ההוצלף,

כך למשל נשאל החייב לשאלת ב"כ הזוכה:

"ש. יש לך נכסים בצרפת על שמך.

ת. על שם החברות. החברות על שמי ועל שם הילדים. יש לי חצי מליון יורו.

ש. אתה יכול לשעבד אותן.

ת. כן.

ש. יש לך נכסי נדלן בצרפת, כמו דירות וקרקעות.

ת. כן.

ש. אתה יכול לשעבד אותן.

ת. כן.

ש. מדוע אתה לא משעבד את הנכסים הללו....

ת. אני מוכן אבל אין אפשרות כי לחברות יש חובות.

ש. אמרת שבחברות יש לך 20%.

ת. נכון, הם שייכים גם לילדיי.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ש. האם הילדים המופיעים בפס"ד הם שמופיעים גם בחברות.
ת. כן"

הלכה למעשה, החייב הצהיר בחקירתו, כי יש בידו את היכולת הכלכלית לעמוד בתשלום פסק הדין, אך הוא מסרב לעשות זאת.

אוסף כי בדיון מיום 17.6.2018 המשיד החייב לכפור בתוקפו של פסק הדין שניתן בתיק השני, כאשר הוא טוען בעמ' 4 לפרוטוקול כי:

"הוא לא קנה, הוא לא קנה הוא לא נתן גרוש".

כך המשיד החייב וטען כי אין לזוכה כל זכות בדירה, "איזה זכות יש... אין לו כלום עם החברה, אני הולך לבית המשפט על כל העניין הזה של הדירה".

הלכה למעשה, כפי שצינתי לעיל, החייב לאורך כל שלושת הדיונים וגם בדיון שהתקיים היום, כפר בתוקפם של פסקי הדין.

החייב ביסס את בקשתו לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ בשל מצבו הרפואי, לא התרשמתי כי מדובר במצב רפואי אקוטי המצריך יציאה דחופה מהארץ, מדינת ישראל ידועה כבעלת שירותי הבריאות הטובים ביותר בעולם, וככל שיהיה מקרה דחוף, יוכל לקבל מענה רפואי במדינת ישראל, ובכל מקרה, כפי שצינתי לעיל, המפתח ליציאתו מהארץ, נמצא בידיו, וכל שנדרש לעשות, זה להעביר את הדירה המצויה בצרפת על שם הזוכה, כאמור בתיק השני, וכן לשלם את החוב בתיק הראשון, או לעמוד אחר התנאים הקבועים בהחלטה מיום 31.5.2018 כאמור בתיק הראשון.

יצויין כי על אף שהחייב ידע כי הבקשה שלו נמצאת בבירור והתקיימו כבר שני דיונים, מצא הוא להגיש בקשה נוספת בפני רשם תורן ביום 22.6.2018 ובקשה זו נדחתה אף היא.

אני מוצא לחייב את החייב בהוצאות הבקשה, בסך של 10,000 ש"ח אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום, וככל שלא ישולמו יצטרפו לחוב בתיק ההוצל"פ.

בעת כתיבת שורות אלה, ביקש ב"כ הזוכה להוסיף את שמה של אשת החייב לפרוטוקול הדיון, ואני נעתרתי לבקשה, שכן אין כל מניעה לעשות כן, והדיון טרם הסתיים, ובזמן זה אני מצאתי להוסיף לאור הערת ב"כ החייב כי הוא ימציא לתיק ההוצל"פ את ההחלטה שתינתן, ואני מניח שהתכוון ב"כ החייב להחלטה שתינתן בערעור, ולכן מצאתי לנכון להוסיף בעניין זה.

מלבד הטעם הרפואי, עליו התבסס החייב, החייב התבסס על הלכות בית המשפט העליון אודות תושב חוץ. אני סבור כי בנסיבות מיוחדות של מקרה זה, ולאור היותו של החייב סרבן אשר מסרב לשלם ולעמוד אחר ביצועם של פסקי הדין, חרף הצהרתו כי יש בידו את היכולת הכלכלית ויש בידו את היכולת לפעול לרשום את הדירה על שם הזוכה, אין מקום לבחון את תוקפן של ההלכות במקרה

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

זה, שכן החייב היה יכול לצאת מהארץ זמן רב או לחילופין עוד לפני שנפתחו תיקי ההוצל"פ, מבלי לנהל את ההליכים הארוכים הללו.

בכל מקרה אני סבור כי החייב שעה שכרת הסכם עם הזוכה, שצורף לכתב התביעה, והוצג לי בדיון הראשון אך לא צורף לתיק, הסכים החייב לקבל את סמכות השיפוט של מדינת ישראל ולכן בנסיבות הללו, אינני סבור כי ניתן לפצל את התניית השיפוט כאשר על פיה לא כופר החייב בסמכותו של בית המשפט ליתן את פסקי הדין, אך בעת ביצוע טוען כי הוא תושב חוץ ולכן לא ניתן לבצע את פסקי הדין. בכל מקרה, אני סבור כי יש לתת את הדעת לכך שאדם שמציג את עצמו כמי שמתכוון לעמוד בתניית השיפוט ומגיע לארץ על מנת לעשות עסקים ויוצר מראית עין של תושבות, לא זכאי שעניינו ייבחן בהתאם להלכות הנטענות על ידי ב"כ החייב.

בהחלטה מיום 31.5.2018 נקבע בהחלטה כי על החייב לשלם סך של 200,000 ש"ח על חשבון החוב, וכן להעמיד ארבעה ערבים המשתכרים בסכום של 15,000 ש"ח לחודש. החלטה זו ניתנה בעקבות הרושם אשר לא התפוגג במהלך הדיונים כי ככל שהחייב יצא מהארץ יהיה קושי לפעול לגביית וביצועם של פסקי הדין, ולכן סברתי כי זו הדרך להבטיח את ביצועם.

בכל מקרה, ככל ולחייב יש קושי להמציא את הערבים המבוקשים, אזי יהיה ניתן לדון בבקשת החייב לביטול צו עיכוב יציאה מהארץ בתיק הראשון, לאחר שיפקיד את הסך של 200,000 ש"ח, ניתן יהיה לראות בבטוחה של המגרש כמה שיבטיח סך של כ-100,000 ש"ח מהחוב, ולצורך הבטחת סך נוסף של כ-170,000 ש"ח מהחוב, ניתן יהיה לחשוב על מתכונת אחרת, על מנת להקל על החייב, אבל עוד חזון למועד.

המזכירות תעדכן את ב"כ החייב - עו"ד יגאל אבירם כמייצג את החייב גם בתיק השני.

יניב דורי

יניב דורי-דיין, רשם